

[Økonomi- og budgetministeren.]

ved de penge, vi låner fra andre lande uden for vort eget område og uden for u-landenes kreds. Jeg synes, det skal tages med i betragtning, inden man alt for voldsomt prøver på at vurdere den beskedne nedsættelse af stigningsstakten i u-landsbistanden, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Kun en kort bemærkning til hr. Lysholt Hansen, som i sit første indlæg beklagede sig over, at det radikale venstre og venstre i deres spareprogram ikke havde haft de store langsigtede syner. Det har jo den forklaring, at da vi i første omgang kom frem med vores forslag, var det ændringsforslag til finanslovsforslaget, og i finanslovsforslaget kan man jo af gode grunde ikke angive, hvad man tænker sig at have af udgifter i de kommende år.

Endelig en enkelt ting til indenrigsministeren: jeg forstod, at besparelserne på børnesanatorierne var sket under hensyntagen til et nyt skøn over behovet for pladser, men jeg vil gerne sige, at i teksten er det ikke formuleret sådan. Dér står der:

„Nedsættelsen sker som led i sparebe-
stræbelserne og som følge af ændringer i pa-
tientklientellet.“

Hvis teksten bør korrigeres, vil jeg gerne have det at vide her, da det kan få indflydelse på vores afstemning.

Hans Kjær: Ja, også jeg forstod, at indenrigsministerens oplysninger indeholdt dels konsekvensændringer, dels spareforslag, som jeg fortsat mener vi ikke har fået redegjort for i fuldt omfang.

Til undervisningsministeren skal jeg kun sige den ene bemærkning, at det kan da kun glæde mig, hvis undervisningsministeren mener, at det undervisningsforslag til ændringsforslag nr. 40, der nu er fremkommet, er en imødekommelse af det konservative folkepartis synspunkter. Jeg skal studere nærmere konsekvenserne af indholdet, for som sagt er det noget, der blev omdelt mellem et hav af papirer, som vi får hver dag herinde, i morges, da man kom ind ad døren, så det var såmænd et rent held, man opdagede det. Til økonomi- og budgetministeren kun den ene bemærkning, at det var ikke mig, der forsøgte at fremstille det kon-

servative folkeparti som et skatteenedsættelsesparti og socialdemokratiet som et skatte-
stigningsparti. Jeg henviser til, at det var hr. Lysholt Hansen, der i sin gennemgang af forskellene trak denne forskel op på en efter min mening korrekt måde, der aldeles rigtigt illustrerede den forskel, der er på disse områder i behandlingen.

Må jeg så sige til de øvrige ordføreres indlæg her, at både hr. Lysholt Hansen og hr. Lütken var inde på bestræbelserne for at nå den sociale balance som motivering for de skatteforslag, som er indeholdt her, men i øvrigt jo kun meget ringe redegjort for — altså en hel del af dem er hensigter, som er meget vanskelige at vurdere. Der er f. eks. spørgsmålet om obligationsskatten; det er ikke noget nyt skatteforslag, renterne af obligationer er jo beskattet i forvejen, det er et spørgsmål om en anden teknik, som kan lyde sympatisk, hvis man kan få sorte penge frem, men der er intet oplyst om, hvilke administrative omkostninger der vil følge af forslaget, og det er ikke nye administrative omkostninger, vi har brug for.

Men jeg har meget, meget vanskeligt ved at forstå, at det, at man vil indføre en kapitalvindingsskat på parcelhusejerne, skulle være med til at opretholde en social balance, eller at det, at man vil indføre nye højere skatter for erhvervslivet, skulle være udtryk for, at man vil opretholde en social balance. Ja men der findes da minsandten også folk inden for erhvervslivet, som bor i parcelhuse. Og hvad med alle de mennesker, som nu står over for virkningerne af en ny ejendoms-
vurdering og forslaget om en forhøjelse af formueskatten? Er der mon én eneste af dem, der vil finde, at dette er udtryk for en social balance? Jeg tvivler meget.

Det giver mig anledning til at gøre et par enkelte bemærkninger til fru Grethe Philips betragtninger. Fru Grethe Philip sagde, at det radikale venstre, og måske fru en i særdeleshed, ikke kunne tilslutte sig de besparelser, vi havde foreslået inden for det kulturelle område. Ja, det er jo et standpunkt at tage, det er et valg, politik er jo et valg. Men jeg må måske referere til, at i det radikale venstres forslag til besparelser er indeholdt ca. 200 mill. kr. på børnepengeområdet, og de kulturelle besparelser, som vi foreslog, drejede sig om 18-20 mill. kr., så vidt jeg kan huske i hovedet. Det vil nok undre